

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ JOHN CHAUCELLOR

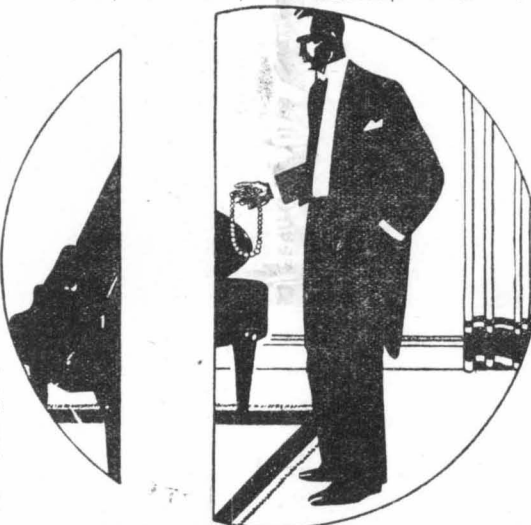
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ... ΔΑΚΡΥΑ...

ΠΟ καιός, ο Κόνραδ Οδέμπερτ έπεδία-
κε νά πάη σ' ένα από τά «Ουόκ-Έντ»,
πού έδινε ή μίσσεσ Ντίνομορ. 'Ο Κόν-
ραδ είχε θαυμάσει πολλές φορές τά
περίφημα μαργαριτάρια τής πλουσίας,
μεσόκοπης χήρας και όταν ή Έλλην
Κέρου τού πρότεινε νά τόν πάρη μαζί
της στό σπίτι τής φίλης της, ο Κόνραδ
δέχτηκε πρόθυμα τήν πρόσκλησή της.

Όταν ο Κόνραδ κι' ή Έλλην έφθα-
σαν στό 'Ολντ-Μιλλ-Χάουσ, άρκετοί κα-
λεσμένοι βρισκόκοντοσαν συγκεντρωμέ-
νοι εκεί. 'Η μίσσεσ Ντίνομορ, ντυμένη μ'

έναν πλούσιο, μαύρο νταντελλέριο φόρεμα και με τό άμυθήτου
άξιασ μαργαριταρένιο περιβέροιο γύρω στό λαμό της, δέχτη-
κε τούς νεοφερμένους με τήν συνηθισμένη τής καλωσύνη. Ένας
νέος άν άν Κόνραδ, μορφώμενος, με ευγενικούς τρόπους, με
μπορούσε παρά νά εινε επύροδέκτος στό σπίτι της. 'Ο Κόνραδ
φορούσε ένα φράκο καμωμένο από τόν καλύτερο ράφτη τού
Λονδίνου. Με τό ώροάο παράστημά του και τό λίγο θλιμμένο
ύφος του, τά κορίτσια μόλις τόν είδαν, άρχισαν νά ρωτούν με
περιέργεια πώς ήταν αυτός ο συμπαθής νέος, τόν όποίο συ-
ναντούσαν για πρώτη φορά. 'Όσάοσ ο Κόνραδ, άφοδ τόν πα-
ρουσίασε ή οικοδέσποινα στους καλεσμένους της, χόρευε λιγά-
κι και κατόπιν στάθηκε κοντά σ' ένα παράθυρο και θυβίστηκε

σέ συλλογή. 'Η συγκεντρωσις αυ-
τή τού θυμίου ένα βράδυ τής πε-
ρασμένης χρονιάς, όταν σ' ένα
ξενοδοχείο τής Νίκαιας είχε έ-
πωφεληθί από μία γιορτή πού
γινόταν στό Καζίνο για νά ει-
σχωρήση κρυφά στό δωμάτιό της
'Έλλην Κέρου και νά διαρρήξει
τό κουτί, στό όποίο ή νέα έβαζε
τά κομμάτιά της. Θυμίσαν τήν
άπογοητευσί του όταν άντελα-
φθηκε πώς ήταν όλα ψεύτικα!
Λίγες μέρες μετά τήν άποτυχη-
μένη αυτή άπόπειρα, έτυχε νά
γνωρίση τήν Έλλην σ' ένα κο-
σμοκό κέντρο, κι' από τότε είχε
διατηρήσει μία κρυφή συμπάθεια
για τή νέα αυτή. Τήν κούταξε
τόρα καθώς περνούσε χορεύον-
τας με τόν καθωλλίερό της, ώ-
μορφη και χαριτωμένη. 'Όσάοσ,
ο Κόνραδ είχε τή γνώμη, ότι άν
ήθελε νά προκόψη στό έπάγγελ-
μά του, έπρεπε ν' άποφύγη νά
ιμπεληθί στά δίχτυα τής άγάπης.
Γιατί μονάχα έτσι θά μπορούσε
νά εινε θέβαιος πώς κανείς δέν
θά τόν πρόδιδε.

Έξαφικά, εκεί πού χόρευε με
τήν Έλλην, ο Κόνραδ άντίκρισε
ένα άν ώψηλόσωμο νέο, ξανθό,
μ' ένα παράενο θλέμμα στό ναλανά άτονα μάτια του. Ρωτη-
σε τήν Έλλην άν τόν γνώριζε. Έκείνη τού είπε πώς ήταν ο
κ. Βίκτωρ Μπάρτον, κάποιος Άμερικανός εξαιρετικά πηκτι-
κόσ στό συναστροφή του! Και μονομιάς ο Κόνραδ θυμήθηκε:
—Χμ! Βίκτωρ Μπάρτον ή Τσάρλυ Μάντζ ή τό «Χρυσόφαρκο»...
σσημασμένος λωποδότης! Πώς διάβολο θρέθηκε έδώ;...

'Η Έλλην μιλούσε και γελούσε εθθμοια, ώστε ο Κόνραδ δέν
πρόσεξε περισσότερο τόν Τσάρλυ και σέ λίγο, ενώ έπιναν ένα
κοκτέιλ, της είπε:

—Φαίνεσαι εξαιρετικά εθθμη άπόψε, Έλλην! Άλλά γιατί
νά μην είσαι; Όλα τάχεις; Όμορφιά, πλούτη, ένα σωρό φί-
λους και χής χωρίς φροντίδες...

Έκείνη τόν κούταξε μία στιγμή και κατόπιν με προσποιητό
γέλιο είπε:

—'Ό! Και σού πρέπει νά είσαι ευτυχής, Κόνραδ! Είσαι ώ-
ραίο παλληκάρι, πλούσιος και χωρίς φροντίδες...

Κατόπιν πρόσθεσε σοφά:

—Άλλά δέν είμαστε έκείνο πού φαίνόμαστε, έ; 'Υπάρχει τόχα
άληθινή ευτυχία σ' αυτό τόν κόσμο;...

Μετά τό δείπνο, ο Κόνραδ άνέθηκε μία στιγμή στό δωμάτιο
πού τού είχε παραχωρήσει ή μίσσεσ Ντίνομορ. Μόλις όμως μπή-
κε στό δωμάτιο, με τήν πρώτη στιγμή άντελήφθηκε πώς κάποιος
είχε ψάξει τς άποσκευές του. Πράγματι έξακριβώσε ότι έλειπε
τό χρυσό ρολόι του, ένα ζεύγος χρυσά κομμάτια τών μανικετιών

και είκοσι λίρες σέ χαρτονομίσματα. Άλλά τό πού δυσάρεστο
ήταν ότι τού είχαν πάρει τήν πέταινη θήκη με τά διαρρηκτικά
έργαλεία του. 'Ο Κόνραδ ήταν θέβαιος πώς ήταν ο δράστης
της κλοπής. Κατέθηκε άμέσως στόν κάτω άρροφ, δίχασε τς
αίθουσες κυττάζοντας έδώ κι' εκεί ώστόσο είδε τόν Τσάρλυ,
ο οποίος στεκόταν μόνος του, μέσα στή σέρρα και κάντιζε ένα
σιγάρο. 'Ο Κόνραδ τόν πλησίασε και όρθά-κοφτά τού είπε:
—Έχω νά σοδ μιλήσω ιδιαιτέρως, σύντροφε... Έλα τώρα!...
Μην κάνεις πώς δέν με ξέρεις! Θυμήσου στό Άμθουόργκο, έδώ
κι' έξη χρόνια... Είχα γένεια τότε. Έμένα θρήκες νά κλέψης,
ήλιθιε;...

'Ο Τσάρλυ τόν κούταξε, χλώμισσε κατόπιν και μουρμούρισε:
—Στό διάβολο! Πώς γελάστηκα έτσι! Έλα, λοιπόν, συνά-
δελφε, στή κάμαρά μου... Θά μιλήσουμε πιδ έλευθερα...

Όταν θρέθηκαν μόνι τους, ο Κόνραδ ζήτησε νά τού επι-
στρέψη τά κλεμένα. 'Ο Τσάρλυ τού πέταξε τό κλειδί τής θα-
λίτσας του.

—Νά! Πάρ' τα πίσω μόνος σου!

Μέ φανερή ευχαρίστησι ο Κόνραδ θρήκε τήν πέταινη θήκη
με τά πολύτιμα έργαλεία του. Άλλά τή στιγμή πού σηκώθηκε,
είδε με κατάπληξη τόν Τσάρλυ νά τόν άπειλή με τό περίστροφο.

—Ηλιθιε! είπε ο Κόνραδ. Άν πυροβολήσης θά σ' άκούσουν.

Τι γυρεύεις από μένα;

—'Η όρχήστρα παίζει τόσο δυνατά, ώστε ο πυροβολισμός δέν
θ' άκουσθί! Άνοιξε αυτή τή θήκη, είμαι περίεργος νά ιδώ τό
περιεχόμενό της.

'Υπό τήν άπειλή τού περιστρό-
φου, ο Κόνραδ πήρε από τήν τσέ-
πη τού γιλέκου του ένα μικρό
κλειδί και έξεκλειδωσε τή θήκη.

—Νά, θλάκα! είπε: Εινε τά έρ-
γαλεία τού επαγγέλματός μας!

—Κι' αυτό τό μαργαριταρένιο
περιβέροιο, τί εινε;

—Ψεύτικο! Άπομίμησις τού πε-
ριβεραίου τής μίσσεσ Ντίνομορ!
είπε ο Κόνραδ ενώ τό έβαζε στήν
τσέπη του. Σκόπευα νά τό άνταλ-
λάσω με τό γνήσιο, έλέπεις!...
'Έλα, άφησε κάτω τό όπλο κι' άς
μιλήσουμε σοφά...

'Άλλά δέν πρόφθασαν νά μιλή-
σουν, γιατί τήν ίδια στιγμή ή όρ-
χήστρα σταμάτησε άπότομα και
μετά μία όλιγοστιγμή βαθεία σι-
ωπή, άκούστηκαν ξαφικά ζω-
ηρές φωνές, κουδουνίσματα, οαστό
παιδαμόνιο. Μέσα σ' αυτή τή τα-
ραχή, ξεχώριζε ή σιγνηγή φωνή
τής μίσσεσ Ντίνομορ:

—Τά μαργαριτάρια μου! Τό πε-
ριβέροιο μου!...

—Κανείς νά μη θγη έξω! φώ-
ναξε κάποιος.

—Νά τηλεφωνήσουμε στήν αστυ-
νομία! είπε άλλος.

—Διάβολε! μουρμούρισε ο Κόνραδ, οι λωποδύτες έδωσαν
λοιπόν ραντεβού έδώ, άπόψε!...

—Έγώ, φεύγω! είπε σιγά ο Τσάρλυ. Σ' ένα λεπτό ή αστυ-
νομία θθανα έδώ. Προτιμώτερο νά μη με θροδύ! Καλά πού το-
ποθέτησα μία σκάλα μπροστά στό παράθυρό μου...

Χωρίς ν' άργοπορήση, ο Τσάρλυ δρασκέλισε τό παράθυρο
και γάθηκε μέσα στό σκοτάδι. Τότε ο Κόνραδ θγήκε σιγά στό
διάδρομο και πήγε ώς τό κεφαλότομο. Έκει σάθηκε κατά-
πληκτος! Είχε διακρίνει μία λευκή σιλουέττα, γερμένη πάνω
άπό τά κάγκελλα τής σκάλας. Με άπορία άναγνώρισε τήν Έλ-
λην. Φανόταν τρομαγμένη και με τά δυδ χέρια τής προσπα-
θούσε νά συγκρατήση τούς τρελλούς παλμούς τής καρδιάς της.

—Έλλην! ψιθύρισε ο Κόνραδ. Τί κάνεις έδώ;

Και λέγοντας αυτά τά λόγια, άρπασε τό χέρι της και τά
έσφιξε μέσα στά δικά του τόσο δυνατά, ώστε ή νέα γόγγυζε
άπό τόν πόνο.

—Θέέ μου! εινε δυνατόν; πρόσθεσε ο Κόνραδ καθώς μία φο-
βηρή ύποψια πέρασε από τό νοδ του. Έσού... Έλλην, έσού έκλε-
ψες τό περιβέροιο!...

—Θέέ μου! Κόνραδ! Σώσε με! Έγώ, νά έγώ τό πήρα κι'
έγώ δέν ξέρω πώς!...

—Σώσο! ψιθύρισε ο Κόνραδ. Έλα μαζί μου!... Σιγά!

'Ο νέος τήν παρέσυρε μέσα στό δωμάτιο τού Τσάρλυ και
κλειδωσε τήν πόρτα. Τότε ή Έλλην ζέσπασε κι' άνάμεσα στά
άναφυλλήττα της, είπε:

—Ληψήσου με, Κόνραδ!.. Είχα ανάγκη από χρήματα!...Χρε-

ωστώ τρακόσες λίρες!... Βγήκε ένταλμα έναντίον μου!.. "Αν δὲν πληρώσω σὲ τρεῖς μέρες... μὲ περιμένει... ἡ φυλακὴ... ἡ ἀτίμωσις! Θεέ μου! Δὲν εἶμαι κλέφτρα! Τῶφρε ἡ περίστασις καὶ... ἐπιωφελήθηκα... Νά, τῆς ἔπεισε τὸ περιδέραιο... ἔβρέθηα κοντὰ τῆς... τὸ πήρα χωρὶς νὰ μ' ἀντιληφθῆ κατεῖς... σκεφθῆκα νὰ τὸ ἐνεχυρώσω... Κατόπιν, ὅταν θὰ μπορούσα, θὰ τὸ ἐπαίρω πίσω καὶ..."

—Φτώχη, ἀθῶα μικροῦλα! εἶπε ὁ Κόνραδ πονετικά. "Ἄλλὰ τοῖο ἐνεχυροδανειστήριο, ποῖο κοσμηματοπωλεῖο θὰ τὸ ἐπαίρνε; Σὲ δέκα λεπτά ἡ ἀστυνομία θὰ ἦταν εἰδοποιημένη!... "Ἄκουσε, "Ἐλλεν, δῶσε μου τὰ μαργαριτάρια, γιατί σὲ λίγο θὰ γίνῃ ἔρευνα... Κατέβασε στὴ γὰρα, χωρὶς νὰ σὲ ἀντιληφθοῦν κ' ὅτι κ' ἂν μοῦ συμβῆ, εὐὸ νὰ μὴ μιλήσῃς! "Ἐλα, σκούπισε τὰ δάκρυά σου! Ψυχραμίαια..."

Ὁ Κόνραδ δρασκελῖσε τὸ παράθρο, ὅπως εἶχε κάνει ὁ Τσάρλυ δέκα λεπτά προτῆτερα καὶ ἀπὸ τῆς σημηνῆς ἐκεῖ σκάλα κατέβηκε στὸν κῆφο. "Ἄλλὰ μόλις ἐβρέθηε κάτω, δυὸ γερά χέρια τὸν ἔπιασαν. Μὲ ἀπελπία ἀναγνώρισε τῆς φωνῆς ἑνὸς "Ὀλλανδοῦ, τοῦ Χάρτκρικ, ἑνὸς ἀπὸ τοὺς καλεομένους, ὁ ὁποῖος ἔλεγε:

—Ὅστε ἔτσι; "Ἐοῦ εἶσαι λοιπὸν ὁ κλέφτης! Δὲν τὸ περιμένα ἀπὸ σένα ἂν καὶ πολλὰς φορὰς ἀναρωτιοῦμαι ποῦ διάβολο εἰσρίσκες τόσα χρήματα νὰ ξεθεύης..."

—Βλάκα! εἶπε ὁ Κόνραδ περιρονητικά. Γιά λωποδύτη μὲ πέρασε; "Ἀφσὲ με γιατί θὰ ξεφύγῃ ὁ Τσάρλυ..."

—"Ἄς τὰ αὐτὰ, φιλαράκο μου! ἐπέμεινε ὁ Χάρτκρικ. Πάμε μέσα στὸ σπίτι κ' ἐκεῖ ἐξηγιόμαστε καλύτερα!"

Θέλοντας καὶ μὴ, ὁ Κόνραδ τὸν ἀκολούθησε. Κύτταξε μὲ ἀπάθεια τοὺς συγκεντρωμένους καλεσμένους τῆς μίσεως Ντίνομορ, οἱ ὁποῖοι τὸν κύτταζαν μὲ περίεργεια καὶ περιφρόνησι καὶ μὲ σταθερὰ φωνὴ εἶπε:

—Λυποῦμαι, μίσεως Ντίνομορ, γιατί συνέβη τὸ δυσάρεστο αὐτὸ ἐπεισόδιο μέσα στὸ φιλόδενο σπίτι σου! Εἶμαι ὁ Κόνραδ Ουδέμπερ, ἕνας ἀπὸ τοὺς μουσικούς ἀστυνομοῦς τῆς "Ἀσφαλείας τῆς Νέας "Ὀρκης. "Ἰδοὺ ἡ κάρτα μου. Ἐστὶ κεροδίω τὰ χρήματα ποῦ ξεθεύω, κύριε Χάρτκρικ, κ' ἂν δὲν εἴχατε ἐπέμβει τόσῳ ἀνόητα, εἶχα εἶχε πῖσει τὸν κλέφτη, τὸν Βίκτωρ Μπάρτον ἢ Τσάρλυ Μάντζ ἢ "Χρυσόψαρο..."

—...Τότε, διέκοψε ὁ Χάρτκρικ, γιατί ἔφευγες ἀπὸ τὸ παράθρο τῆς κἀμαρὰς σου καὶ τί γύρευε ἡ σκάλα ἐκεῖ πέρα;

—Πρῶτο ποῦ τὸ δωμάτιο ἦταν τοῦ Τσάρλυ καὶ ὄχι τὸ δικό μου. Δὲν τὸν πρόλαβα καὶ τὸν κυνήγησα ἀπὸ τὸν δρόμο ποῦ πήρα σὰν ἔφυγε... Κ' ἐπὶ τέλος, μίσεως Ντίνομορ, ἂν δὲν κατάρθωσα νὰ πιάσω τὸν κλέφτη, ἔχω ὅπωσδήποτε τὴν εὐχारीστησι νὰ σὰς ἐπιστρέψω τὸ περιδέραιο σὰς καὶ εἶμαι περήφανος γ' αὐτό... "Ἰδοὺ το!

Κ' ὁ Κόνραδ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὸ μαργαριτάρειο περιδέραιο καὶ τὸ ἔδωσε στὴν μίσεσι Ντίνομορ...

"Ἦσαν περαομένα μεσοῦνχτα κ' ὄλοι εἶχαν ἀποτραθηχτῆ στὰ δωμάτια τους, ὅταν ὁ Κόνραδ ἄκουσε ἕναν ἔλαφρὸ χτύπο στὴν πόρτα του. Σηκώθηκε κ' ἀνοίξε. "Ἦταν κ' ἔγω "Ἐλλεν. "Ἐλλεν! εἶπε ὁ νέος. Τὴ ἀπερισκεψία εἶνε αὐτή; "Ἄλλὰ ἂν σὲ ἴδου, δυστυχημένῳ παιδί!...

—Κόνραδ! ἀπάντησε ἡ νέα σοβαρά. "Ἦρθα γιὰ νὰ μοῦ πῆς γιατί τὸ ἔκανες αὐτὸ γιὰ νὰ μὲνα..."

—"Ἄλλὰ γιατί...σ' ἀγαπῶ, ναί, σ' ἀγαπῶ τρελλά, μικροῦλα μου. "Ἄλλὰ δὲν τοῖμῶ νά..."

—"Ἄκουσε, Κόνραδ, διέκοψε ἡ "Ἐλλεν. Τὸ ἤξερα πὸς ἐσοῦ ἦβουν ποῦ προσπάθησε νὰ κλέψῃ τὰ χρυμ...ψευτικά κοσμημάτα μου στὴ Νίκαια. Σὲ εἶχα ἰδῆ! Γ' αὐτὸ ἐγὼ δὲν πιστεψα τὴν ψεύτικη ἱστορία τοῦ ἀστυνομικοῦ τῆς "Ἀσφαλείας ποῦ διηγῆθηκε. "Ὅ, τι ὄμως κ' ἂν εἶσαι, εἶμαι κ' ἐγὼ τώρα λοιπόν..."

—"Υπάρχει διαφορά, "Ἐλλεν! "Ἐσοῦ παρεούρθης, ἐνὸ ἐγὼ!... "Ἄλλὰ ἔτσι παρασούρηκα κ' ἐγὼ...τὴν πρώτη φορὰ. Τώρα εἶνε ἀργά..."

—Κόνραδ! "Ἦρθα γιὰ νὰ σοῦ πῶ πόσο μετάνιωσα γιατί, ἐνὸ ἤξερα τὸν κίνδυνο ποῦ διέτρεχε, σὲ ἄφησα νὰ θυσιασθῆς γιὰ μὲνα..."

—Κ' ἂν σοῦ εἶγα πὸς θὰ πάμῳ τὸ βδελυρὸ ἐπάγγελμά μου, θὰ δεχόσουν, "Ἐλλεν, νὰ γίνῃς γυναίκα μου;... Νά! "Ἄκουσε λοιπόν, ἀγαπημένη μου: Θὰ πουλήσω τὰ ἐπιπλά μου καὶ τὰ κομψοτεχνήματα ἀξίας, ποῦ ἔχω στὸ σπίτι μου... Θὰ πάρω τουλάχιστον πεντακόσες λίρες γ' αὐτά... Θὰ πληρώσῃς τῆς τετρακόσες λίρες ποῦ χρεωστάς καὶ μετὰ τὰ ὑπόλοιπα θὰ φτιάξουμε τὸ νοικοκυριό μας... Θὰ ἐργάζωμαι... Τί λές; "Ἐνὸ μιλοῦσε ὁ Κόνραδ, ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὸ περι-

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

Η 32α ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Οι κερδίσαντες ἀριθμοί)

Στῆς 6 μ. μ. τῆς περασμένης Τετάρτης 4 'Ιουλίου ἔγινε εἰς τὴ Γραφεῖα μας ἡ 32α κλήρωσις διὰ τὴν διανομὴν τῶν δώρων τοῦ "Ἐβδομαδιαίου Λαχείου τοῦ "Μπουκέτου, παριστάμενων πολλῶν δημοσιογράφων καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου. "Ἀπὸ τὴν κληρωτῖδα, εἰς τὴν ὁλοῖαν εἶχον τεθῆ ὄλοι οἱ ἀριθμοί, οἱ δημοσιευθέντες εἰς τὰ φύλλα τοῦ "Μπουκέτου, ἀνεσῶθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἔξης ἀριθμοί :

"Ὁ ἀριθμὸς 20472, ὁ ὁποῖος κερδίζει ὀλόκληρον τὴν σειράν τῶν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ "Μπουκέτου.

Οἱ ἀπὸ τῆς ἐννιά ἀριθμοί, οἱ ὁποῖοι κερδίζουν ἅνὰ ἕν βιβλίον τοῦ περιφημοῦ μυθιοτορῆματος τοῦ Πῶλ Φεβῶ, ε'Ὁ Καπετὰν Φάντασμα" : 14672, 8971, 1798, 11422, 24444, 8796, 9893, 19864 καὶ 13113.

"Ἐπίσης πάντες οἱ ἀριθμοί, οἱ λήγοντες εἰς 72 (ἦτοι εἰς τὰ δύο τελευταῖα ψηφία τοῦ 1ου ἀριθμοῦ 20472), κερδίζουν ἅνὰ ἕν "Ἡμερολόγιον τοῦ "Μπουκέτου, τῆς ἀρσεσκίας τῶν τυχερῶν ἀναγνωστῶν μας.

"Ἡ 33η κλήρωσις τοῦ "Ἐβδομαδιαίου Λαχείου μας, θὰ γίνῃ καὶ πάλιν εἰς τὴ Γραφεῖα μας, τὴν 11ην 'Ιουλίου. "Ὅσοι ἐπιθυμοῦν, δύνανται νὰ παρευρεθῶν.

"Ἐπίσης ὄσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τῶν ἐπαρχιῶν κερδίζουν βιβλία, πρέπει νὰ μᾶς στείλουν τὰ σχετικὰ δελτία μὲ τοὺς κερδίζοντας ἀριθμοὺς, ἀναγράφοντας ἐπὶ τοῦ δελτίου τὸ ὄνομα τὸν καθαρά, θὰ παραλάβουν δὲ τὰ βιβλία τὸν ἀπὸ τὰ "Υποκατοχεῖα τῆς ἐπαρχίας τῶν, εἰς τὰ ὁποῖα θ' ἀποσταλῆ — ἐπὶ τούτῳ — μετὰ σχετικοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ ἐπισημαστικῆς ἐπράξιως.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Οἱ κ. κ. Παῖλιος Χατζόπουλος "Ἐργοποῖλος, Α. Φαναριώτης Τούμας 16 Θεσσαλονίκης, Στ. Βοσρέας Βουλῆς 1 "Ἀθήναι, Α. Κομπούρης Κολῆν, Γ. Κοιτοῦνης Κόρινθος, Νίτσα Φουτοῦλαξη Ἐυτέρτης 48 Πάω. Φάληρον, Κι κη Κηρωτοῦ Καστορία, Ι. Παπακωνσταντίνου Θεσσαλονίκης, Α. Σαμὴ Καβάλλα, Γ. Μάλλιος Πάτρα, Γ. "Αναγνωστάτος "Ἰθάκη, Ι. Βασιλάκης Μαχρᾶς Στουᾶς 22 Πειραιῶς, Μαυράνη "Αντωνίου Κάτω Πετράλωνα, Α. Παπαμυχαῖλ "Ἀθήναι, Εὐδ. Μαζαροῦ Θεσσαλονίκης, Ρ. Παπαδοπούλου Πειραιῶς, Μ. Θεοφιλόπουλος "Αυαλῆς "Ἡλείας, ἐκέρδιαν ἅνὰ ἕν "Ἡμερολόγιον τοῦ "Μπουκέτου τῆς ἀρσεσκίας τῶν.

Η 34η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Τὰ Δῶρα)

Εἰς τὴν 34ην κλήρωσιν τοῦ "Ἐβδομαδιαίου Λαχείου μας, ὁ 1ος ἀριθμὸς θὰ κερδίζει ὀλόκληρον τὴν σειράν τῶν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ "Μπουκέτου. "Ἐνῆα κατὰ σειρὰν ἀριθμοὶ θὰ κερδίζουν ἅνὰ ἕνα βιβλίον τοῦ περιφημοῦ μυθιοτορῆματος ε'Ὁ Καπετὰν Φάντασμα. "Ἐπίσης πάντες οἱ ἀριθμοὶ οἱ λήγοντες εἰς τὰ δύο τελευταῖα ψηφία τοῦ 1ου ἀριθμοῦ θὰ κερδίζουν ἀπὸ ἕνα "Ἡμερολόγιον τοῦ "Μπουκέτου, ὁποιοῦδήποτε ἔτους θέλουν, ἐκ τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ "Μπουκέτου.

Οἱ ἐν "Ἀθήναις κερδίζοντας θὰ φέρουν τὸ φύλλον μὲ τὸ ἐν αὐτῷ δελτίον στὰ Γραφεῖα μας καὶ θὰ παρῶν τὰ δῶρα τῶν. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις θ' ἀποκόπτουν καὶ θὰ μᾶς στείλουν τὰ δελτία τῶν καὶ θὰ λαμβάνουν τὰ δῶρα τῶν μὲ τὰ Τυχευοῖσι ἢ μὲσῳ τῶν "Υποκατοχεῖων μας. Κἂθε ἀναγνώστης δύνανται νὰ ἀγοράξῃ καὶ δύο καὶ τρία φύλλα, γὰ νὰ ἔχη περισσότερες ἐπιπέδες κέρδους. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν κληρωσέων δημοσιεύονται κατὰ ἔβδομάδα στὰ φύλλα τοῦ "Μπουκέτου.

Οἱ κερδίζοντας πρέπει νὰ στείλουν νὰ παραλάβουν τὸ δῶρα τοὺς ἐντὸς τριῶν μηνῶν. Ἄλλως δὲν εὐθινοῖεθα σχετικάς.

δέραιο.

—"ὦ! εἶπε ἡ "Ἐλλεν ἀσπισμένη. Τὰ μαργαριτάρια!!

—Ἐἶνε τὰ ψεύτικα αὐτά! Μ' αὐτὰ ἐπρόκειτο ν' ἀνταλλάξω τὰ ἀληθινά! "Ἄλλὰ βλέπεις ὡς κ' αὐτὴ ἡ Τύχη θέλει νὰ γίνω τίμιος ἀνθρώπος. Τὰ μέρπερασι στὴν τσέπη μου κ' ἔδωσα στὴ μίσεσι Ντίνομορ τὰ ἀληθινά...

Μὲ μὴ ἀπότομη κινήσι ὁ Κόνραδ πέταξε τὰ μαργαριτάρια μέσα στῆς φλόγες τοῦ τζακιό.

—...Τὰ μαργαριτάρια, σημαίνουν δάκρυα! εἶπε, ἐνὸ ἔσφιγγε τὴν "Ἐλλεν στὴν ἀγκαλιά του.